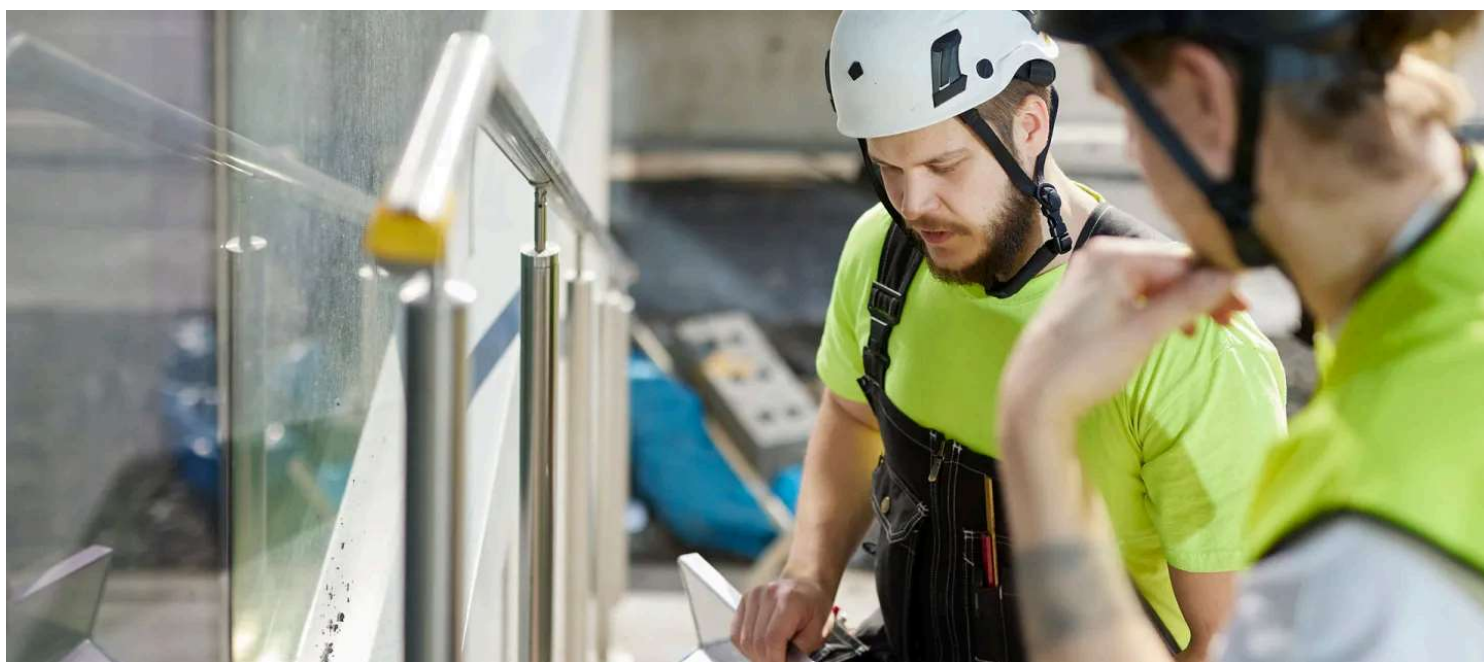

Päätöksenteossa tärkeitä ovat sekä matka että päämäärä

Kuinka usein sinun tulee mietittyä, millaisia vaiheita omaan päätöksentekoprosessiisi kuuluu? Miten keräät tietoa päätöksenteon perustaksi ja ratkaisuvaihtoehtojen löytämiseksi? Entä pohditko jälkikäteen, miten päätöksenteko onnistui?

Hanna Uusitalo

erityisasiantuntija

Itse kukin meistä tekee päivittäin päätöksiä omassa työssään. Päätökset voivat olla ratkaisuja, jotka vaikuttavat välittömästi omaan ja ehkä myös työkaverin työhön. Joillakin päätöksillä puolestaan on merkitystä useamman henkilön työlle, ja merkitys voi näkyä vasta usean kuukauden viiveellä.

On helppoja, yksinkertaisia päätöksentekotilanteita sekä monimutkaisia, jopa pirullisia, ongelmia ratkaistavaksi. Meneillään olevassa ResData-hankkeessa tarkastelemme päätöksentekoa työturvallisuuden ja organisaation resilienssin näkökulmista. Resilienssi tarkoittaa organisaation kykyä ennakoida ja selviytyä yllättävistä tilanteista sekä ylläpitää toimintansa muuttuvissa olosuhteissa.

Päätöksenteon perustaksi tarvitaan tietoa. Tavallista on, että tietoa kerätään erilaisista raporteista ja muista kirjallisista lähteistä. Lisäksi tietoa kerätään asian tuntevilta ja asiasta tietäviltä henkilöiltä.

Usein kuulee, että työkohteessa käynti – eli paikan päällä havainnointi ja ilmapiirin aistiminen – antaa tärkeää tilannekuvaa. Tiedon keruun määrään ja laatuun vaikuttavat päätöksentekoon käytettävissä oleva aika sekä se, minkä verran päätöksentekijällä itsellään on asiasta entuudestaan kokemusta.

Tiedon keruu johtaa ratkaisuvaihtoehtojen (huomaa monikko!) pohtimiseen. Vaihtoehtoja ideoidaan ja punnitaan niiden kanssa, joita asia koskee ja jotka asiasta parhaiten tietävät. On hyvä muistaa, että ensimmäiseksi mieleen tullut vaihtoehto ei välttämättä ole se paras.

Päätöksentekoprosessiin kuuluu olennaisesti myös seurausten miettiminen. Lopputulemaa voi tarkastella useastakin näkökulmasta. Tavallista on ottaa huomioon ainakin työturvallisuuden, laadun, aikataulun ja talouden näkökulmat. Esimerkiksi aikataulu saa viivästyä, jotta työ voidaan tehdä turvallisesti. Näissä päätöksissä olennaista on johdon ja organisaation tuki työturvallisuuden varmistamiseksi.

Kyseiset päätöksenteon vaiheet tulivat hyvin esille hankkeen haastatteluissa. Kukin haastateltava tiedosti jollain tasolla näiden vaiheiden sisältyvän omaan päätöksentekoprosessiinsa. Lisäksi kysyimme, miten heillä työpaikkana ja työyhteisönä on tapana analysoida omaa päätöksentekoaan.

Analysointi oli tavallista esimerkiksi tapaturmien tai muiden poikkeamien yhteydessä. Painopiste niissä oli edeltävissä tapahtumissa. Tutkinnassa päädyttiin tekemään erilaisia korjaavia toimenpiteitä esimerkiksi työjärjestelyihin, perehdytykseen tai ohjeisiin. Harvemmin päätöksenteon tapoihin.

Vaikein kysymys vastattavaksi oli, miten päätöksentekoon perehdytetään ja saadaan valmiuksia tehdä hyviä päätöksiä. Kysymys pysäytti. Tunnistettiin hyvän päätöksenteon edellytyksiä: yhteinen käsitys siitä, mistä ollaan päättämässä, avoin ilmapiiri ja tietoisuus vastuista.

Päätöksentekoa voi ja kannattaa harjoitella ja arvioida sekä yksin että yhdessä: Oliko paikalla oikeat ihmiset? Miten haimme vaihtoehtoja? Pohdimmeko seurauksia laajasti?

Hankkeessa on tullut selkeästi ilmi, että kaikilla päätöksillä on vaikutusta työturvallisuuteen. Voiko jopa sanoa, että turvallisuus rakentuu hyvälle päätöksille?

Siksi kannattaakin pysähtyä miettimään oman työpaikan päätöksenteon tapoja. Tärkeää ei ole (ainoastaan) päämäärä, vaan matka.

Lisätietoja:

[Resilientin organisaation päätöksenteko – ResData \(/tutkimus/hankkeet/resilientin-organisaation-paatoksenteko-resdata\)](#)
(tutkimushankkeen esittely)

KOMMENTOINTI

Pakolliset kentät on merkitty symbolilla *.

Kommenttisi

Mitä ajatuksia juttu herätti?

Nimimerkki

Vapaavalintainen nimimerkki

Tallenna

KOMMENTIT (0)

